

de bat a bat

Aquest número de (ciència) tanca l'any 1982, i amb ell s'obren per a nosaltres les portes del tercer any de vida de la revista. La nostra millor nadala a tots els nostres amics, col·laboradors, subscriptors i lectors és possiblement aquesta continuïtat, que es vol també de renovació i de millora gradual d'una revista de divulgació científica en llengua catalana que ha fet seu un lema que ja ve de lluny en la història: "Un país sense ciència és un país mort o hipotecat". Però per donar contingut a aquesta idea que continua essent tan vàlida avui com fa cent anys cal insistir tant en el valor pedagògic que té per a una societat la difusió del coneixement científic com en el fet que aquest saber científic ha d'ésser aplicat: el futur de Catalunya depèn estretament que la ciència esdevingui per a nosaltres clau de la nova

de bat a bat

(ciència)

cultura però també eina essencial per a la renovació econòmica i industrial del país.

La recerca agrària n'és un exemple. Perquè si de debò volem integrar-nos econòmicament a Europa, hem d'incorporar a la nostra agricultura molts dels avenços que ens ofereixen les modernes investigacions agràries... i investigar també nosaltres!

Un camp de recerca també en expansió és el que s'ocupa d'estudiar les aplicacions per a l'home dels alcaloides i altres productes secundaris del món vegetal. Hi ha també en aquest número un tercer article de recerca aplicada que ens parla de com aprofitar per a l'agricultura els fangs residuals derivats de la contaminació.

L'any Darwin s'acaba i el balanç d'actes i iniciatives que s'han dut a terme als Països Catalans al llarg d'aquest any del centenari de la mort de l'autor de la teoria de l'evolució és més que satisfactori. (ciència) n'ha fet ampli ressò i hi ha contribuït en la mesura de les seves possibilitats. Una aportació més a aquest terreny és l'article de Josep Arqués sobre l'aspre debat que a finals del segle passat oposa a Catalunya darwinistes i antidarwinistes debat que derivà en conflicte universitari, ingerència eclesial i intervenció de l'exèrcit. Les dades inèdites que ens ofereix l'autor d'aquest treball, en el qual ha esmerçat molts mesos de recerques, han d'interessar sens dubte els nostres lectors.

Dos altres temes d'història de la ciència, disciplina que felicment interessa cada cop més els nostres científics, són també presents en aquest número: la comunicació de Josep M. Tura sobre la fundació de la Societat Catalana de Ciències Físiques, Químiques i Matemàtiques, que aquest any ha celebrat el cinquantenari de la seva creació, i l'estudi de Josep M. Comelles sobre l'origen de la psiquiatria catalana.

Josep Ferrater Mòra és novament present a les pàgines de (ciència) i la seva recent incorporació al consell assessor de la revista haurà sens dubte de facilitar el lligam amb nosaltres d'aquest destacat filòsof català resident als Estats Units. En l'entrevista que publiquem avui amb ell se'ns presenta com un ferm partidari que la ciència sigui molt més present que fins ara dins la filosofia i la cultura d'una Catalunya excessivament lletraferida.

Aquest mateix missatge és el que recull positivament el jove físic i poeta català David Jou, i és que, com dèiem a l'inici d'aquest pòrtic que resumeix cada mes de bat a bat el contingut de la revista, la ciència serà cada dia més una de les claus de la nova cultura.

de bat a bat

de bat a bat